

Vidlák: Cena odvahy

- editor007 | 16. dubna 2024

ČESKO: Přátelé, o víkendu jsem měl možnost to spočítat. Zkuste si tipnout, kolik stála ta kupka hnoje, kterou zlí zemědělci vysypali před úřad vlády. Co myslíte, kolik dneska stojí odvaha? Kolik stojí, když chcete nahlas na celou republiku říct, že vláda to dělá blbě a likviduje české zemědělství? Kolik peněz stojí, upozornit na neschopného ministra zemědělství a stejně neschopného premiéra? Jak moc je drahé, když vyklopíte fůru hnoje, necháte se ohrožovat chlápkem, co na vás div nevytasí pistoli? Kolik stojí čin, díky kterému mají zemědělci v národě osmdesátiprocentní sympatie?

Pět tisíc? Deset tisíc? Dvacet tisíc? Nebo tři sta tisíc, jak probleskávalo hned po protestu?

Zatím to stálo dvacet milionů!

Nedělám si srandu a hned to vysvětlím.

Každý zemědělec je takřka trvale v režimu nějaké kontroly. To víte, dostáváte dotace, kolem toho se papíruje tak moc, že i malý zemědělec na to spotřebuje jeden plný pracovní úvazek a samotná realita vytváří situace, na které žádný úředník při tvorbě manuálu nepomyslel. Existují dotace na plochu, účelové dotace, investiční dotace, všechno má svoje pravidla použití i vykazování, kontroluje se každá položka a od doby, co se úředníci dívají přes družicové fotky, co pěstujete, je v tom ještě větší hokej.

Mimochodem... loňské zemědělské dotace na plochu ještě stále nebyly kompletně vyplaceny. Takhle si Stanjura zařídil, aby státní rozpočet nevypadal tak blbě.

Úředníci kontrolují a kontrolují a samozřejmě nacházejí pochybení. Drobnosti. V rozpočtu máte položku za pár tisíc, na kterou se dotace nevztahuje. Musíte ji vyřadit a za pochybení se vyměřuje sankce. Jedno až pětadvacet procent z výše dotace. Podobných drobných pochybení jsou stovky, jednoduše proto, že se v těch tisíci stránkách vyhlášek už dávno nevyzná ani prase. To, co je pro jednoho úředníka v pohodě, to je pro jiného zločin. To, co jeden ohodnotí minimální sankcí, to jiný vyhodnotí přesně naopak.

Skupina těch „zlých“ zemědělců, která se kolektivně postavila za svého kolegu, který vysypal hnůj a odmítali odjet, dokud nebude propuštěn, ta už letos na kontrolách dostala flastry za dvacet mega. Za drobná pochybení, za které jejich hodnější kolegové dostali flastr v řádu desetitisíců. Největší jednorázová sankce byla sedm a půl milionu!

A samozřejmě, do toho chodí pokutičky od policie za špatné stání i parkování a řeší se, kolik to jednotlivé traktoristy bude stát bodů... Ale to jsou drobné.

Píšu to, abyste věděli, co doopravdy obnáší výzvy pronášené z gauče, že je třeba zasypat hnojem celou Prahu. Abyste věděli, kolik to stojí, vzepřít se systému a jít za něco bojovat. Abyste věděli, jaký je rozdíl mezi pokojnou demonstrací na Václaváku a protestním činem, který měl celorepublikový přesah.

Na první traktorové demonstraci za mnou přišel jeden velmi rozhorlený občan, že prý jel tři sta kilometrů a těšil se na zablokovanou magistrálu a místo toho viděl traktory stojící v jednom pruhu. Prý přijel naposled a už ho na žádné demonstraci nikdo neuvidí. Prý máme vzít vidle a pochodně, protože to bez násilí nepůjde. Samozřejmě, on sám nic podobného neudělá. Nepůjde v čele,

nepotáhne další osobním příkladem. On bude stát vedle a držet palce.

Čin, který vybočil z rámce běžných pokojných protestů, který smířil a sjednotil zemědělce, který byl vidět na celou republiku a vzniklo z něj několik ikonických fotek, stál dvacet milionů korun českých a zřejmě to ještě není konečná částka!

Ted' už víte, o čem se bavíme. Ted' už víte, proti čemu stojíme. Ted' už víte, jakou cenu má odvaha. Ted' už víte, jak je to ve skutečnosti těžké. Jeden den se s vámi všichni fotí, vyjadřují vám sympatie, plácají vás po ramenou, ale systém má čas. Za čtrnáct dní pozitivní emoce vyvanou, začíná každodenní realita, přijde úředník ze SZIFu... a to už v tom jste sami. Na policejní pokutu se peníze vybraly a díky za ně, ale na tohle se nikdy nenasbírám.

Je to vlastně stejné, jako když hrdinovi ustřelí ve válce nohy... V nemocnici mu dají protézy, připnou mu medaili, dají slavnostní uniformu, poplácají ho po ramenou, udělají pár hezkých fotek... a za čas žebra někde v koutě, protože bez nohou se špatně shání práce...

Všechny demonstrace jsou v tomto ohledu stejné. Hledá se někdo, kdo bude mít odvahu na skutečný čin, protože jeden čin je víc než tisíc letáků. Výzvy k činům, těch vám seženu dvanáct do tuctu. Výzvy k tomu, aby někdo jiný něco udělal, těmi bych mohl vydláždit dvůr. Ale ty, kteří doopravdy něco udělají, ty si mohu posadit doma kolem stolu a ještě bude místo. Činy jsou vzácné, velmi drahé a každý si je musí zaplatit sám.

A nyní hádanka na závěr... Co myslíte, budou ti „zlí“ zemědělci ochotni k dalším činům, když ted' vědí, co to stojí?

To se brzy dozvíte...

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)